

ROMEO ȘI JULIETA LA MIZIL

(comedie în două acte)

DE GEORGE RANETTI

ACTUL I

(La Mizil. În zorii unei dimineți de vară. O uliță. În fundul scenei, două case despărțite numai prin niște uluci scunde. Câte o laviță la porțița fiecăreia și câte un felinar pe trotuar. Doar cel din dreptul caselor primarului este aprins. La ridicarea cortinei, gardistul, învelit cu mantaua, tolănit pe banca de la porțița lui Dom' Ghiță, doarme sforăind. Mișu iese, tiptil, din casa lui conu' Nae, se uită cercetător în toate părțile, apoi sare peste ulucele despărțitoare în curtea vecină și dispăre în fund, în dosul caselor. Gardistul continuă să tragă aghioase. Mică pauză. Leonida, lampagiul, intră prin stânga, căscând, proptește o scară de felinarul aprins, se urcă, suflă și stinge lampa, pe urmă cu o cârpă scoate sticla și mașina, și toarnă gazul care a mai rămas în lampă într-un clondir din buzunarul pantalonilor. Gardistul trage în vremea aceasta o sforăitură mai puternică. Lampagiul se fâstâcește și scapă sticla care se sparge-n țândări. Ioniță, gardistul, se deșteaptă brusc, cască, se freacă la ochi și se uită curios la operația pe care o făcea Leonida)

Gardistul:

Ce dracu faci acolo, chir Leonido?

Leonida:

Duc nițel gaz acasă, mei!

Gardistul: *(îngăduitor, râzând)*

Așa?... credeam că-1 bei!

Leonida:

Ce vrei să fac Ioniță? Acum sunt la putere...

(semnul de bani cu degetele)

Ciupesc și io acolo un ban pe zi... Măi vere,

Să nu s-auză vorbă... Că nu mă știi cum lupt...

Am șapte guri acasă!... M-au supt mă rog, m-au supt!

Hăinuț' asta-i întoarsă pe dos a doua oară...

Pa' zecișpa' pe lună... Ce faci cu-așa lefșoară?

Pa' zecișpa' Ioniță, -și știi că fac sirvici

Nu într-un loc, nu-n două, -ci-n trei! întâi, aici...

Gardistul: *(nu te plânge)*

He, asta nu-i o slujbă tocmai așa de grea!

Sunt patru felinare în tot Mizilu'...

Leonida:

Da...

Aprinz și sting doar p'alea d'aici dă la premaru',

Dă la zapciu, și doftor... Ș' am orden felenaru'

D'alături unde șade... *(în șoaptă)*

Gardistul: (*cunoscător*)
La conu' Nae, hai?

Leonida:
Să nu-l aprinz, Ioniță, nici chiar la 10 mai! (*radical*)

Gardistul: (*admirativ*)
Al naibii'l cumbate dom' Ghiță pe ciocoiu!

Leonida: (*coborând scara*)
Și mai ales acuma, când sântără în toiu
Alegerilor. (*oftând, scârbit*)
Doamne! Tot p'ăștia să-i alegi!

Gardistul:
Mie puțin îmi pasă, fiincă, mă'țelegi,
Ori cine-o fi gubernu' care-o veni în țară,
Pă mine niciodată n'o să mă dea afară.

Leonida: (*cu pizmă*)
Ești tare mă loniță! Nu știi ce dregi, ce faci,
Da' și cu-ăi albi ș'ăi roșii io văz că tu te'mpaci. (*râzând, insinuant*)
N'oi fi măi verișcane vr'o rudă dă ministru?

Gardistul: (*confidențial*)
Nu's Leonido; însă, io's d'ăia... junimistru!
Le'nvârtesc io bine, ce-i drept, da' să nu crezi
Că'i mare pricopseală! Nu-i tocma moft să șezi (*se laudă*)
În noptile de iarnă aci de caraulă,
Drept pat – lavița asta, drept pernă – o căciulă!

Leonida: (*râzând*)
Hei, lasă, că mai stai tu și pă saltea dă puf!
Relaxa, vezi tu bine!

Gardistul:
Iluzie la Frosa adicătelea?... ufffi!!!...
Da'bine, măi cumetre, vieață este asta
S'ai trei pe cap?

Leonida:
Trei, vere?

Gardistul:
Păi, trei: întâi nevasta;
Pă urmă, când dom' Ghiță este premar, ca azi,
Cu slujnica lui trebuie la dragoste să cazi.

Leonida:
Cu Frosa?

Gardistul:

Da. Pă urmă, când vine conu' Nae,
Consirvatori – adică, nu'mi-aș aprinde paie
Pă cap dă nu m-aș ține cu slujnica'mnealui.

Leonida: *(filosofic)*

Devine greu, Ioniță!

Gardistul: *(scărpinându-se în cap, atotcompătimitor)*

Greu nene, cui i-o spui!

Leonida:

Noroc că sunt frumoase ca două dude coapte! ==> *(încetișor, plescăind)*

Gardistul:

Vezi, d-ai-a sunt io, neică, mereu serjent dă noapte
Subt orișice gubernuri, pen'că l'ășa ceva
Nu poate să slujească oricare mangafa!...

Leonida: *(râzând)*

Văz Doamne, faci sirviciu ca Pașa din Rusciuk!...
Da' s'auzim dă bine, Ioniță, că mă duc...

Gardistul:

Noroc!... da'cât să fie acușa ceasu, frate,
Dă stinseși lampa?

Leonida: *(se uită în sus, pauză două secunde)*

Șease... ori șease și jumate.

Gardistul:

Atuncea pân la șeapte mai trag un puișor
Dă somn! *(scoate un pește mic cu undița din curte)*

Leonida: *(râzând, insinuant)*

Vezi dă Frusina!

Gardistul:

Nu-mi mai vorbi că mor!
Să te ferească sfântu' să dai peste-o muere
Cu-ambițuri, fin'că cică acușa-i la putere!

Leonida: *(care se depărtase, se întoarce îngrijorat, speriat)*

Or să mai stea Ioniță? Că ăilanții dă vin
Mă mătură tâlharii!...

Gardistul:

Păi de, dă ești creștin
Cinstit, consirvatorii în slujb'or să te ție.

Leonida:

Ce-i cinstea azi, Ioniță? Să ieși din pușcărie,
Ș'așa dâncer să-ți pice 5000 dă poli venit,
Chiar procuroru-ar zice: – Ce negustor cinstit!

Gardistul: *(căscând)*

Taci măi că liberalii tot or s'apuce anu'.

Leonida: *(întorcând pe dos tăblița de pe felinar)*

Un an!... și bulivardu' lu' domnu' Brătianu
Când o fi conu' Naie premar, atunci sanchiu
Îi schimbă sicritatea: Lascăr Catargiu!
Și io, care-ori ce-ai zice's cevașilea'n Mizil,

(gardistul adoarme în timpul discuției)

Iar o să umblu iarna în pantaloni dă dril!

(ascultă sforăiturile gardistului care în vremea asta a ațipit)

A adormit... atuncea dă ce n'aș lua ș'o lambă?
Și, dacă domnu' Ghiță o să mă dea în stambă,
I-oi spune c'a furat-o... oi ști io cum s-o dreg...
Of! Of! Dă la putere cu-atâta doar m-aleg!

(se urcă din nou pe felinar, bagă lampa în buzunar, și apoi luând scara iese cu precauțiune prin dreapta. Mică pauză. Din dosul caselor primarului apar în grădiniță: Mișu și Veta la braț, în urma lor Guvernanta)

Misu: *(liric)*

E ora când surâde rozalba dimineață...

Guvernanta: *(plictisită, căscând)*

O! Jesus... morghen... uite, ridic oploane'n piață!

Misu: *(și mai liric)*

Cad lacrimi de adio din stele țe se sting
Si-n picături de rouă pe ierburi se preling!

Veta:

Vorbești așa de dulce!

Guvernanta: *(aparte, într-o parte încet spre spectatori)*

Ba, bați vasăr în piuă!

Misu:

Aș vrea ca nițiodată să nu mai fie ziuă!
O noapte de delițiu d'a pururi să trăim,
O noapte lungă, lungă, luungă...

Veta:

Ah, sublim!...
La polul Nord o noapte întreg semestru ține, –
Hai să fugim acolo!

Guvernanta: (*aparte, spre public, semn la cap*)
Săraca... nu-i e bine!
Abăr, d'ar ține-o noapte-atâta, ar fi trist
Pentru mata, domn Mișu, că ești telegrafist.
Nu te plinjeai adesea că noaptea-i greu serviciul?

Misu: (*transportat*)
Dar care-i madam Snițel, oh, care-i sacrificiul
De care nu-s capabil pentru al meu amor?
Ofițiant sunt astăzi. Ei bine! Chiar factor
Rural m'as fațe dac'ar țere Zuletta!

Veta: (*protestând mofturoasă, dar vădit măgulită*)
O cer! Eu, Julietta?! Uitași că-mi zice Veta...

Misu:
Da, Zuletta, scumpo, iar tu Romeo zi-mi
Cu glasul tău țe'ntrețe un cor de heruvimi.
Romeo zi-mi, nu Misu! Vai, soarta noastră, oare,
Nu-i tot atât de neagră si neîndurătoare
Ca tradzica ursită a țelor doi eroi?

Veta: (*melancolică*)
Așa e... nu se-ndură părinții nici de noi!

Misu:
De zețe ani își poartă o ură... seculară.
Li's casele veține, un gard doar îi separă;
Dar între a lor inimi durat-au zid înalt...

Veta: (*oftând*)
Papa e Capoletto, Montague-i celălalt...

Misu:
Politica! Infama politică-i desbină!
Din zori, când beau cafeaua cu lapte în grădină,
Si până când i-nhață în brațele-i Morfeu,
O duc doar într-o țeartă haină...

Veta: (*același joc*)
Tu și eu,
(*minunată*)
Vai, ne iubim în taină!

Misu:
Îngrozitor martir!

Veta:

Amor fără nădejde!

Misu:

Țeva a la **SEXPİR!**

Când sunt la sluzbă, Veto, si bat vreo depeșă,

Adesea mi se-ntâmplă să bat în loc d'adresă

Al tău pronume dulțe si nume drăgăstos.

Ascultă, o, ascultă cât sună de frumos! (*bate-n masă cu degetul: /...- / . / - /.- /*)

Veta:

Ce-ai zis acuma?

Misu:

Veta! Trei puncte, liniuță, un punct o liniuță...

Îți fac o rugățiune ff urdzent, drăguță:

Nu-nveți si tu ca mine asa să țiocănesti?

Veta:

Să-nvăț telegrafia?

Misu:

Zău dacă mă iubesti!

Să pot să-ți spun amoru'mi doar prin telegrafie!...

Veta:

Poemă fără vorbe!... să-ți fac hatârul. Fie!

Misu:

Ascultă Zulietto, ascult'acum țe zic! (*ciocănește în masă: /- / / .. /.- /-... / . /... /-.- /*)

Guvernanta: (*spre public*) Când bați la el depeșă, ești oare tot peltic?

Veta:

Ce-ai spus?

Misu:

Am spus, copilă, cuvintele ațelea

Țe fac întotd'auna să îmi furnițe pelea,

Si mii de volți prin suflet să zoațe-un danț drățesc;

Am spus – nu ghițesti oare? -am spus că te iubesc!

Veta:

Cuvintele acestea rostite d'a ta gură

(*pătrunsă*)

Sunt dulci, Romeo, par'că mănânc o prăjitură.

Mai spune-le odată! Ah... spune-le mereu!

Misu:

Le-as spune, Zulietto; da' vezi că e cam greu.

N-am aparatu'aițea si dacă bat în masă

Mă doare-al naibii mâna.

Veta:

Așa? Atuncea lasă, –
Le voi citi în ochii-ți

Misu:

Țiteste, te conzur!
Iar eu țitesc în ochi-ți albastri de azur!

Guvernanta: *(care începuse de mult să dea semne de nerăbdare și moțâia bătând toba cu degetele)*

Tomn Misu... tomnișoară... ist morgăn.. ziuă mare...
Ih bitte... este timpul să mergem la culcare...

Misu:

O clipă, madam Snițel, mai lasă-ne' mpreună!

Guvernanta:

De știi burgmaistăr asta, îmi tai leafa p'o lună!

Veta:

Are dreptate... haidem... de ne-ar vedea aici
La ora asta...

Guvernanta: *(făcând semnul crucii)*

Jesus așa nici glumi să zici!

Misu: *(disperat)*

Să viu si mâine noapte?

Veta:

Să vii, să vii, iubite!

Guvernanta:

Dar... abăr...

Misu:

Madam Znițel, zi da!

Guvernanta:

Abăr...-ich-bite...

Misu:

Zi da... o guvemantă fidelă!

Veta:

Tu ce-mi ții loc de mamă...

Guvernanta: *(înduioșată)*

Iș... muter?... bine!... ia!

Misu:

Iș tanke, madam Znițel, amabilă amică!
Si'ncă țeva, izbite: o sărutare mică!

Veta:

Zi da!

Misu:

Zi da!

Guvernanta:

Ah... Jesus!... ei bine,
La mine astup ochi, spre-a nu auzi!
(cei doi îndrăgostiți se sărută zgomotos de mai multe ori)

(Misu încalecă pe uluci, stând călare un moment ciocănește semnale telegrafice în zăbrele cu o mână, pe când cu cealaltă face bezele Vetei, care îi răspunde, mergând da'ndărăteala, până ce aceasta dispare în casă)

Misu:

Adio Zulietto!

Veta:

Să vii, Romeo!

Misu:

Viu! *(Mișu când sare, pune piciorul pe lavița de la poartă, unde doarme gardistul. Acesta sare speriat și începe să dea țignale)*
(șoptind)

Tați bre că nu vin turții! Nu mă cunosti?

Gardistul: *(salutând militărește, smerit)*

Dom' Mișu?

Misu: *(băgând mâna în buzunar și dându-i câțiva gologani)*

Na! Bea un sprit!

Gardistul:

Săr'mâna! E bun alișverișu'
Dă dimineață... însă... pardon... și mă ertati...
Dom' Mișule... știti, cere sirviciu... ce cătați
Peste uluci la domnu premar?...

Misu: *(râzând)*

Țe, Ioniță,
Văzutu-m'ai pe mine? Visezi sau esti cam criță?

Gardistul: *(uitându-se la monedă)*

De.. dom'le Mișulică, văz leul, nu zic ba...

Da... te văzui io par'că, pardon, și pe 'Mneata!

Misu:

Hei, zi c-am rupt o floare... nu e nimic.. n-ai teamă...
Zi țe-oi pofti; dar fă-te că n-ai băgat de seamă!

Gardistul: (*uitându-se la banii pe care îi ținea în palmă*)

Să-mi dea pentru o floare un leu bacșiș? Ei aș!
Sunt deșcă veche, însă mai rar așa cevași!
Pen'ce să-mi fac'adică c'un leu tratație?
(*stă pe gânduri o clipă. Lovindu-se cu palma peste obraz*)
Uliuuuuu! N-o fi la mijloc vr'o conspirație?
Dom Ghiță opozantu' e tatăl lu dom' Mișu
Și pe premar cumbate... n'o fi făcut mișmișu? (*semn cu degetele*)
Să puie în grădină o... d-ai... o ghiulea?
Să icsplozioneze Mizilu'ntreg cu ea?...
Da'pă cât știu dom' Mișu politică nu face...
Atunci? Două băncuțe pen'ce îmi dete?... Drace! (*luminat*)
Da'dacă flăcăjneța o fi sărit pârleazu'
Pentru Frusina? Dacă devine mă rog, cazu'
Dă mă traduce?... pen'că am mai văzut io d'ăi
Ce sunt râioși foc ziua, iar noaptea p'în odăi
De slujnici își fac veacu'!. Olio, olio, Frusino, (*nervos rău, amenințător*)
(*gradat*)
Dacă te-a'mpins păcatu', atât'ți-oiu zice: „Vino
La nen'tu!”, și chiar dacă în cremenal mă duc,
De coc, de beregată, cu mâna te apuc!
Ș'atunci să știi, Frusino, că ai văzut pe dracu:
Îți toc ca pă' chioftele bojocii cu tesacu'!
(*zărind-o pe Frusina*)
A, uite-o, taman iese din casă. Să mă țiu!
Să aflu'ntâi sicretu'! Mă duc la un rachiu!
Să prinz coraj, și-n urmă i-oiu spune lu' domn Naie
Premaru daravela, chiar d-aș mânca bătaie.
(*Pe când vrea să se depărteze, Frusina, cu un lighean în mână, îl zărește, și-l strigă cu „psst!”. Gardistul se întoarce.*)

Frusina: (*reproș*)

Da' unde-ai fost azi noapte, măi nene Iioniță?
Par'că știeai alt'dată să sări peste portiță?
Te-am așteptat cu lamba aprinsă. Pă grătar
Ți-oprisem o fleicuță turbată.

Gardistul (*rece, implacabil, făcându-i o bezea ironico-amărâtă*)

Alivoar!

Frusina:

Da'ce te-a lovit strechea? Nu vrei să stai de vorbă
Când sângele în vine îmi fierbe ca o ciorbă?
Doar când în colțul străzei zăresc al tău chipiu
Și când 'ți-aud țignalu încep să tremur? Ce te-a găsit, musiu?

Gardistul: (*emotionat, dar energic*)

Azi, madamo,' ți-am pus cruce,
Nu te fasoli-n zadar,
N-am habar dacă te-i duce
Alivoar!
O mustață să îmi rază
Dă' ți-oiu mai da io bonsoar
Când ne-om întâlni pe stradă...
Alivoar!
(*iese furios*)

Frusina:

Ori ești nebun, Ioniță, ori vrei ca să mă-ncerci!...
La urma urmei, dragă, na!
(*îi dă o tiflă*)
Pagubă-n ciuperci!
(*se-nvârtește o clipă prin curte și apoi aruncă conținutul ligheanului în curtea vecină, stropind pe slujnica avocatului care tocmai atunci ieșise și ea cu un lighean în mână. Marița scoate un țipăt.*)

Marița:

Da de ce arunci, fă, în curte la noi mereu ligheanu?
Să vadă conu' Naie, te ia cu toroipanu!

Frusina:

Pă mine? Să poftească, dă are gust să-i stric
Jubenu cu vătraiu!... stăpân'tu e-un calic!

Marița:

Ș-al tău ce poamă bună-i! Că are cai și droșcă?
Un mitocan ce face negoț dă piei de cloșcă?

Frusina:

Păi să nu mori? Dom Nae-i boier! Dă Fefelei!?
D-un cot îi iese limba pentru a ciupi 2 lei
La un proces!

Marița:

Stăpân'tu căra ieri cu zimбилu
Și azi la premărie face de răs Mizilu!

Frusina:

Al tău e-un coate-rupte!

Marița:

Al tău e un bocciu!

Frusina:

Clănțău fără parale!

Marița:

Mojic!

Frusina:

Palavragiu!

Marița:

N-o să mai pupe tontul la anul premăria!

I-arată conu' Nae!

Frusina:

Nu v-ați plătit chiria...

Și tot râioși? Dom' Nae, ciocoiu, e-un pârlit,

Stă-n casa coanii Moașii pă gratis, miluit!

Marița: *(bătând în pumni, îi dă un „sâc”)*

(Cu sâc, în ciudă) Da-i nobel, fa, e nobel, și crapă negustoru'!

Frusina:

O să vă bată toba la poartă priciatoru'!

Marița:

Să nu mă scoți din pepeni!

Frusina:

Să nu mai zici nici păs,

Că mor dă gât cu tine!

Marița:

Cu mine, fă? Ce-ai ziiis? *(îi aruncă un săpun)*

Na, pațachino, poate dă mult n-ai făcut baie,

Lua-te-ar Aghiută, la braț cu con'tu Naie!

(îi pune ligheanul plin cu lături în cap; pe lighean scrie lături. Frusina pune șiea ligheanul în capul adversarei. Amândouă încep să-și care la pumni, care răsună ca două tobe de pe tinichea, cu acompaniamentul țipetelor beligerantelor. Atrăși de zgomot, stăpânii lor ies în curte, doar pe jumătate îmbrăcați.)

Conu Naife:

Ches că se că sa?

Frusina:

Marița!

Dom Ghiță:

Ce-i zarva asta, bre?

Marița: *(explică)*

Frusina!

Frusina:

Tu!

Marița:

Tu!

Dom Ghiță:

Fleoanca!

Conu Naie: *(aruncând lui dom' Ghiță o privire disprețuitoare și așezându-se la masă)*
(Rârâit): Tel metrî tel valé!

Dom' Ghiță: *(aparte)*

Să-ți arz una cu *metru*, ce mai valeu ai zice,
Ciocoi mofluz!

Conu' Naie:

(imperativ, sbârânit)

Marițo, să-mi aduci aice

Jurnalul, șocolata... depeche-toi! Plus vite!

Frusina: *(dând cu „sâc” Mariței, care vrea să intre în casă)*

Sâc! sâc! îți zice vită!

Dom' Ghiță: *(răstit către Frusina)*

Hei! Te-ai ciorovăit

Destul! Adu-mi cafeaua! Mai cu caimac și groasă!

Frusina: *(intrând în casă, aruncă o ultimă privire spre ușa pe unde iese Marița și-i strigă înăbușit)*

Ți-arăt eu matracucă!

Marița: *(același Joc)*

Te-nvăț eu, janghinoasă!

(amândoi stăpânii bat, impacientați, cu piciorul în pământ și cele două slujnici dispar repede)

Dom' Ghiță: *(strigând)*

Fă, adu-mi și „Voința” de azi!

Conu' Naie: *(idem)*

„La Roumanie”!

(pauza câteva secunde. Dom' Ghiță își răsuțește și-i aprinde o țigară. Conu' Naie fredonează „Embrasse moi Ninette”, și își examinează unghiile. Înciudat, dom' Ghiță fredonează și el „Chiriac n-are parale”)

ACTUL II

Dom' Ghiță: *(după ce a tușit)*

Pă cum vezi dom'le în casă io nu mai pot trăi,

Fin'c'absolut vezi bine Marița dumitale

Face-absolut tapajuri!

Conu' Naie:

Voyons! Istericale
Să nu prea ai cu mine, sunt ferm și rezolut
Să nu mai rabd!

Dom'Ghiță:

Vezi bine nici eu, dar absolut!

Conu' Naie:

Destul suport rușinea că urbea mea natală
Să fie guvernată de șleahta liberală!

Dom'Ghiță (*bombănind nervos*)

Strigoi! Reacțiune! Vampiri! Ciocoi!

Conu' Naie:

Plait-il?

Dom'Ghiță:

Zic dom'le c-am luat oful reacții'n Mizil!

Conu'Naie:

Îți dau rendez-vous mâine!

Dom'Ghiță:

Alegerea? Poftească
Reacția! Puiu pompa cu apă s'o stropească!
Da, absolut, voi face ceva nemaivăzut!

Conu' Naie:

Voyons! Amenințare?

Dom 'Ghiță:

Vezi bine, absolut!

Conu' Naie:

Senseramente, în cazul când Constituțiunea
Va fi iar violată...

Dom' Ghiță:

Vezi bine!

Conu' Naie:

Națiunea...

Dom 'Ghiță:

Să nu vorbești de dânsa! Ciocoi nu au drept!
D'abia-i trecu, săraca, nădufu dă pă piept!
Noi – absolut! – ai noștri, stimabile, vezi bine
I-am dat Independența!

Conu' Naie:

Vraiment, nu vă-i rușine?
Atunci nu vreați războiul! Dar Statul era copt
Pentru endependansă!

Dom 'Ghiță:

Vezi bine, copt! Pașopt...
Divanu-ad-hoc...plus Tudor...plus Cuzea... Ei sireacii
Au pusără la cale poporul!... Vârcolacii,
Vampirii dumitale au suptără cu zor
Tot sângele dintr-însul.

Conu' Naie: *(cu dispreț suveran)*

Popor!? Dis donc! Popor!?
Vrei poate să zici plebea, la sale canaille de uliți?
Les sans – culottes, peut-etre? Mojici să-i vâri în suliiți?
C'est ca poporul vostru, stimabile!

Dom' Ghiță:

Rahat!

Conu' Naie:

Dar, francamente, țara, poporu-adevărat,
A fost, va fi și este conservator! Căci, popa
Și'nvățătoru'n sate la noi ca și-n Europa,
Conservă...

Dom' Ghiță: *(necăjit peste măsură)*

Ce conservă? Nix! Absolut! Nix! Nix!
Vezi bine că'n Rusia Reacția dă chics!
Mizilul, dom'le, este, zic, absolut, cetatea
În care zic, se cade să fie libertatea
Mai absolut, vezi bine, ca-n orișice oraș!
Altminteri ce ne facem? Mai e progres? Ei, aș!

Conu' Naie: *(ironic)*

Progresul dumitale! Îți spun senseramente
C'asa progres anarhic mai mult un faliment e!
Aș vrea să-ți văd progresul și – ma parole! – mă'nchin!

Dom' Ghiță:

A! Te'ncontrezi? Păi bine, icspresul dă Berlin
Cin'la oprit neicuță și la Mizil în gară,
D' a statără cu gura căscată toți în țară?
Noi, absolut!

Conu'Naie: *(batjocoritor)*

Hei! Mare ispravă ați făcut!
Un tren ce stă în gara Mizil doar un minut
Încât' și-azvârle omul valiza pe fereastră,
N-ai timp nici a descinde!

Dom' Ghiță:

Mă rog, dar dumneavoastră
Ce ați făcut, stimate, c'ați fostără premar?

Conu' Naie: (*indignat, repezindu-se afară și luând în brațe felinarul din fața casei*).

Dar cine-i autorul acestui felinar
Pe care cârmuirea de azi l-abandonează
Și-l lasă în tenebre, iar ea își eclerează
A giorno locuința? Cin' l-a făcut? Voyons!

Dom' Ghiță:

Vezi bine, dumneata! Însă s'avem pardon,
Cât oi sta io ș'ai noștri la premărie
N'o să-l aprind, stimate! Io fac economie,
Nu luxuri ca ciocoi!

Conu' Naie:

În schimb, la dumneata
L-aprinzi cu grabă 'ndată ce'ncepe-a se'nsera.
La belle affaire!

Dom' Ghiță:

Vezi bine, io sunt otoritate!

Conu' Naie:

Dau rendez-vous la toamnă, mon cher!

Dom' Ghiță: (*facându-i o bezea, zeflemist*)

Să-mi scrii, stimate!

(*Intră Marița cu gazeta și șocolata; Conu' Nae începe să citească și să soarbă din ceașcă*)

Conu' Naie: (*slujnicei*)

Să chemi pe coconașu pân' aici.

Gardistul: (*intră ca o bombă, se apropie de dom'Ghiță și-i spune la ureche*)

Caz dă flagrant, dom'Ghiță! Azi noapte...

Dom' Ghiță:

Cum? Ce zici?!

Gardistul: (*care contmuă să-i șoptească*)

Pă ochii mei, dom'Ghiță! Îi știu și signalmentu!

Dom' Ghiță:

Dă când din urbea noastră mutară reghimentu,
Bre, n'a mai fost flagranuri nici unu pân Mizil!

Gardistul:

Nu-i meletar, dom'Ghiță!

Dom' Ghiță:

Dar?

Gardistul:

E de secs țivil!

Am prins pă domnu Mișu în curte dumitale!

Dom'Ghiță: (*sărind de pe scaun*)

Nu! Absolut! Ești sigur?

Gardistul:

Mi-a dat chiar și parale

Pen'ca să tac din gură. Dar nu pot dom' premar,

(*semn*) Că uite'mi-arde trupu par'c'ar fi plin de jar...

Nu pot să tac! Ambițu la dumneata m'aduce,

Spre-a'ți spune că Frusina...

(*cu glas sugrumat, trântindu-și palma în partea stângă unde se presupunen că chiar gardiștii au o inimă:)*

Frusina mă traduce!

Dom' Ghiță: (*răsuflând ușurat, apoi radios*)

Frusina, măi? Frusina? Ești sigur? Ai văzut?

Ai luat, zici, signalmentu' lu' Mișu? Absolut?

A! Dacă-i așa treaba, păi o să fie lată!

Lată dă tot, Ioniță!... reacția-i lucrată!

Gardistul:

Nu prea pricep, dom'Ghiță, Frusina însă...

Dom' Ghiță: (*cațavencian*)

Hei!

O să-i zdrobesc, Ioniță! Învăț io pă mișei!

A! Careva să zică băiatu' lu' dom' Naie,

Care-mi cobeste'ntr'una ca și o cucuvae

Trateaz' amor cu slujnici?! E, absolut, scandal!

Așa cevași nu face partidul liberal!

Am să lipesc pe uliți cât un cearșaf afișu,

Să afle cetățenii afrontu' lu' chir Mișu,

Și-apoi să mai poftască Reacția la urnă

După ce-am prins ciocoi c-o dandana nocturnă!

Gardistul: (*implorând*)

(*sacrificat*)

Da' io ce fac dom' Ghiță? Păcat d-așa amor!

Dom' Ghiță:

Vezi bine! Hai să-i facem un intirogator,

Procest verbal și-n urmă s-o punem pe Frusina

Să tragă jos cu deștul mărturisindu-și vina (*ies amândoi*)

Conu' Naie: (*ridicându-și ochii de pe gazetă și uitându-se la ei*)

N-am auzit o vorbă! Dommage! Ce i-o fi spus?
Desigur că primarul la cale iar a pus
O nouă infamie cu sbiru'n uniformă
Campania s-anunță, par consequence enormă.
Primarul cu gardistul conspiră în secret.
Spre a face, certamente cu fonduri din buget,
Vr'o bandă avinată, ca să terorizeze,
Pe opozanții noștri, și să paralizeze
O luptă ce-ncepe sub exelant augur...
Dar vom veghea, dom' Ghiță! Te anfonsez!

Misu: (*intrând*)

Bonjour!
Când m-a chemat Marița, tocmai eram pe cale
Să viu, spre-a-ți cere, tată...

Conu' Naie: (*tăindu-i vorba scurt*) Monșer, nu am parale.

Misu: (*cu lirism exagerat*)

Nu-i vorba de parale! Un suflet de poet,
Cum e ațel pe care îl port eu sub jachet,
Țe cu aripi de vulturi spre țeruri se repede,
Disprețuiește banul! Meschinele monede
De nichel sau d'aramă, de aur sau d'ardzint,
De-al căror drag atâția înseală, fură, mint,
S-ajung cu nebunia ades'chiar pân' la crimă.
Le-as da, papa, pe toate, pentr-o sonoră rimă,
Pentru o stea, un flutur, o roză, pentr-un vis,
Pentru-un apus de soare le-as da, papa!... am zis.

Conu' Naie:

Ș-ai zis cam prost băiete... voyons, mais francamente
Cu ce trăiesc poeții, monșer? Drept alimente
Mănâncă dâșii oare speranțe și iluzii?

Misu:

Mâncarea-i bagatelă pentru copiii muzii!

Conu' Naie:

C'est ca! Doar băutura-i lucru prensipal!

Misu: (*înflăcărat*)

Papa, te rog nu-ți bate zoc de vapaia sfântă
Țe-n inima mea arde, când cânt...

Conu' Naie: (*aparte, arătând la cap, spre public*)

Săracu-i cântă!

Misu: (*extatic*)

Când cânt cu păsărica din tainic luminis

De codru; cu isvorul săgalnic...

Conu' Naie: *(energic)*

Je man fiș!

Misu:

Când cânt în vraza serei, luțefărul de foc,

Papa, mă contemplează, zâmbindu-mi...

Conu' Naie:

Je man moc!...

Spuneai că vii a'mi cere... calmează-ți deci avântul!

Nu mă-mbăta cu mofturi!... vorbește, ai cuvântul. *(se așează amândoi)*

Misu:

Papa, povestea-i simplă: m-adoră, o ador,

Ne adorăm... si gata! Dă-mi voie să mă'nsor!

Conu' Naie:

Și cine-i... parte-adversă? Voyons!

Misu: *(transportat)*

E Zuletta.

Conu' Naie:

Nu o cunosc. De unde-i?

Misu: *(reculegându-se)*

Pardon, vream să zic: Veta!

Conu' Naie: *(sărind de pe scaun)*

Fata lui Ghiță Plească, primarul?!

Misu: *(ridicându-se și el, intimidat)*

Dânsa e!

Conu' Naie: *(îndârjit)*

Rivalul meu politic? Jamais!

Misu: *(rugător)*

Papa!

Conu' Naie: *(trântind un pumn viguros în masă)*

Jamais!

Colectivistul ăla? Ia-ți ori și ce speranță

Că o s-aprob vreodată așa mes alianță!

Comment? Cum e posibil ca fiul meu unic

Să se scoboare pân' la o fată de mojiç,
Ce-n prăvălie vinde madipolon cu cotul?
Dis donc, uiți tu străbunii? Mă uiți pe mine? Totul?
Uiți tu, voyons, că-n timpul domniei lui Știrbey
Strămoșul meu Tănase avea la Fefelei
5 robi țigani și 10 pogoane de moșie?
Uiți tu că făceam parte din aristocrație?
Fantoma lui Tănase, sdrobotă de durere,
Vrei tu să te blasfeme?... regret că n-am avere,
Fiu decăzut, ca'ndată să te dezmoștenesc!
*(conu' Nae, c-o mișcare clasică de „pere noble” de melodramă, își strânge tâmplele între
palme, oftând și gemând adânc)*

Mișu: *(căzând în genunchi)*

Uțide-mă! Dar dă-mi-o, papa, căți o iubesc!

Conu' Naie: *(tragic)*

O, da! Să piei mai bine de propria mea mână
Îți spun senseramente, decât ca să rămână,
O pată rușinoasă pe păru-mi alb!

Misu: *(sculându-se, spre public)*

E chel! Cum să-i pătez eu părul, când n-are-un firitel?

Conu' Naie:

De-aș ști peste cadavrul meu propriu că voi trece,
Voi ști să te împiedec! Voi fi ca piatra rece,
Și voi uza de dreptu-mi de veto!

Misu:

Ah, papa! Te rog să nu mai ziți Veto, că pierd pă Veta mea!

Conu' Naie:

Din ambalarea-ți, oare nu te-a trezit nimică?
Nici ce-o să zică șefu-mi? Partidul ce-o să zică?
Aflând că desandantul unei familii vechi,
Conservatoare toată din tălpi până-n urechi,
Ia-n mariaj o fată de liberal? Ce tristă
E rătăcirea-ți oarbă!

Misu:

Dar nu-i colectivistă,
Papa, săraca Veta! E menazeră!.. eu,
Doar nu mă-nsor cu tat'su!

Conu' Naie:

Pre viul Dumnezeu! Căsătoria asta jamais nu se va face!

Misu:

Papa, te rog, ai milă!

Conu' Naie: (*implacabil dar zdrobit*)
Va-t-en! Lasă-mă-n pace!

Misu: (*cu speranță*)
E ultima ta vorbă?

Conu' Naie:
Fără apel!

Misu: (*dramatic*)
Atunți,
În ale morții brațe, tu singur mă arunți!

Conu' Naie:
Des blagues, jeune homme!

Misu: (*rătăcit*)
Nu-i blagă, papa, nu-i niți o blagă;
Dacă nu iau pe Veta, o pui pe ea să-mi tragă
Un revolver în tâmplă si-i trag apoi și ei
Un glonț!... Mormântul nostru săpați-l sub un tei,
Cum zițe-n Eminescu, ca vântul când adie
Să scuture flori triste pe groapa ța pustie!...

Conu' Naie: (*îngrijorat*)
Le fou este capabil, parole d'honneur!...

Misu: (*ca în aiurare*)
Nebun?
La trup ca si la minte, papa's sănătos tun,
Dar inima mea este ca pasărea rănită
Care-si târăste-n țărână o aripă oboșită.
Plângând azurul liber în care a plutit...
Papa! Papa! Adio! Cu Misu s-a sfârșit!
(*începe să scâncească a plâns. Conu' Nae scoate o batistă și-și șterge cu un colț o
lacrimă ce-i umezește geana*)

Conu' Naie: (*înduioșat spre public*)
Voyons! În fond, prensipuri politice, noblețe...
Nu pot să etufeze paterna mea tandrețe!
(*tare*)
Vraiment, vrei Mișulică să te suisidezi?

Misu:
Costiugul va fi patul meu nuptial! Nu crezi?
Când voi fi mut si rețe...

Conu' Naie:

Assez! Voyon! Ajunge!
Langaju-ți al meu suflet ca fierul îl străpunge!...
J'approuve căsătoria!

Misu: (*azvârlindu-i-se în brațe*)
O, țerule! Țe-a zis!
Realitate-i oare sau e numai un vis?
Vei fi a mea, Vetuțo? Vetico? Vetițico?

Conu'Naie: (*solemn*)
Consimt ca pân'la tine să o ridic! Ridic-o...
La rangul de soție a ta, vlăstar unic
Din vechea mea tulpină

Misu:
O, da, o s-o ridic,
O s-o ridic pe-o culme de ferițiri țeleste.

Conu' Naie: (*punându-și degetul la frunte*)
Ah! Mais voyons!... ești sigur tu, Mișule, că este
Destul să-ți dau acuma al meu consimțământ
Ca nunta să se facă? Nu crezi că prea luași vânt?
Să știi, că Ghiță Pleașcă, colectivist la toartă,
Nu o să dea pe fi-sa, d'ar ști c-o vede moartă,
Dup' odrasla unui conservator! Să-l tai!

Misu:
Țe crudă desteptare! Asa e, vai, asa-i!
În clipa de beție a ferițirii mele
Nu mă gândisem!

Conu' Naie: (*pe gânduri*)
Drace!!!

Misu:
Presentimente rele
Îmi spun că a mea soartă atârnă de un fir
S-o s-o pățesc cu Veta ca-n pesa lui SEXPIR

Conu' Naie: (*vorbind cu sine însuși*)
Permis e ca un tată să fie crud cu fi-su?
Și nu-i incumbă oare să facă sacrificiu'
Chiar el?... la urma urmei e și cam ambetant
Pentru un boier ca mine rolu-ăsta d'opozant!...
Zău, francamente'mi vine să...
(*tare*)
Mișule, n-ai teamă
Voi face pentru tine o jertfă sans pareille
Și vei putea, în fine, pe Veta să o iei!

Misu:

Țe bun esti! Pentru mine, papa, ai fost o mamă!
Dar e posibil oare?

Conu' Naie: *(la masă, scriind)*

Voi da o telegramă,
Și vei vedea îndată că Ghiță, chiar și el,
Dintr-un feroce tigru devine-un mielușel!
(îndoiește hârtia și-o bagă-n buzunar. Strigă)
Marito!
(servitoarea intră)
Dă-mi jobenul! *(i-l aduce)*
(către Mișu)
Și-acum, la telegraf!
(Tocmai când ies ei, intră Frusina și gardistul)

Frusina:

Vezi, nene Ioniță? Degeaba te faci praf!
Auzi, auzi, să-ți treacă prin cap așa drăcie
Că fac cu domnu Mișu hamur?... o sărăcie!
Un sgârie-hârtie! Un... ăla! Un.. țivil!

Gardistul: *(aparte, orgolios)*

Sireaca ininforma! Nu-i slujnică-n Mizil
Să nu să igzalteze când ispictez io piața
Și când ca tirbișonu îmi răsucesc mustața!
(tare)
S-avem pardon dă scuză, Frusino, pă nedrept
Te-am bănuit.

Frusina: *(întinzându-i mâna)*

Dă laba aicea, și te-aștept
La noapte, preparată c-un clondiraș și-o fleică.

Gardistul:

Ia, dă-mi de-acu'!...

Frusina:

Ce, nene?

Gardistul: *(pupând-o)*

Arvuna Froso neică!
Da' aproport, fâi Froso, tu văz nu mă traduci,
Pen' cine-atunci dom' Mișu sărea peste uluci?

Frusina:

Sssssttt! Taci că oite vine dom' Ghiță! Șterge-o'n grabă!
(servitoarea iese. Dom' Ghiță apare, crunt, după el vine nemțoaica congestionată, dând din mâini și bombănind)

Gardistul: *(ieșind din grădiniță și începând să se plimbe de colo până colo pe uliță)*

Dom' Ghiță'și varsă focu'acuși pe biata babă.

Dom' Ghiță: *(necăjit)*

Vezi bine, madam Frailă, da, absolut, da, da!

Guvernanta: *(ridicând mâinile la cer)*

O, Jesus! Gum posibil să crezi așa ceva?

Dom' Ghiță:

Crez absolut, vezi bine!... La cine-atunci să vie
Descreieratul ăla?... Rușine, bre, să-ți fie
La vârsta dumitale!

Guvernanta:

Dar, tomn brimar, gum ești
Capabel ca la mine așa se'nchipuiești?
Din cel mai bune case eu am certificate.

Dom' Ghiță:

Da, absolut, vezi bine, un pol și jumătate
Eu îți plătesc pă lună, să-nveți pă fata mea
Cevașilea mai fain, și...

Guvernanta:

Vas?

Dom' Ghiță:

...Și dumneata
Te-apuci de aventuri. Ptiu! Absolut! Rușine!

Guvernanta: *(spre public)*

Se spui pe tomnișoară? Să taci? Ce faci la mine?

Veta: *(care intrase, se oprise pe prag și auzise o parte din cele de mai sus)*

Tăticule! Rușinea – de-i vreo rușine-aici, –
e-a mea!

Guvernanta: *(frângându-și mâmile)*

Mei Gott, ce zice?

Veta: *(hotărâtă)*

Ce-aveam de zis.

Dom'Ghiță: *(sărind în sus)*

Ce zici?

Veta:

Că Mișu pentru mine sărea pârleazu'n taină!

Dom' Ghiță: *(căutându-se prin buzunar)*

Uliuuu! Unde-i briceagu?... E'n ailaltă haină!...

Pen'tine sărea, Veto? Pen'tine ma gazelle?

Veta: (*rezolută*)

Iubesc pe Mișu, tată!

Guvernanta: (*arătând-o*)

Și tumnealui pe el!

Dom' Ghiță: (*către guvernantă*)

Pe dumneata, madamo, te rog să taci din gură!

(*către Veta*)

Păi d-aia'mi-am pus, Veto, io carnea'n saramură

Ca să înveți pianu cinci ani la pansion?

Noroc că biata mă-ta e moartă...absolut!

C'ar fi băut chibrituri dacă te-ar fi văzut!

Veta:

Dar, tată, Mișu are o slujbă foarte bună:

Telegrafist!

Guvernanta:

Ain hundert und svanțig franc pe lună!

Dom' Ghiță:

Vezi bine-o să-l trimeată guvernul la spațir,

Că astăzi tiligrafu devine fără fir

De când cu Macaroni...

Guvernanta:

Marconi!

Dom' Ghiță: (*enervat*)

Nu-i totuna?

Nu-i talian madamo?

Guvernanta: (*aparte*)

Mi se-mplinește luna

Se-mi dai salar, căci abăr un grose macaron

Înghiți tu de la mine, ghemaine person!

Veta:

Compune ș'achrostișuri!...

Dom' Ghiță:

Ca să te bage-n cofă!

Veta:

Este poet...

Guvernanta:

Ca Heine!

Veta:
Și are-ntr-însul stofă.

Dom' Ghiță: (*neîndurător*)
Ce-mi tot cântați de haine, de stofă?...Filfison!
Din stofa lui n-aș face un crac de pantalon!

Veta: (*scâncind*)
De nu consimți, tătică...

Guvernanta: (*rugătoare*)
Meinher...

Veta: (*idem*)
...La-a mea iubire...

Dom' Ghiță: (*îndărătnic*)
Nu, absolut, vezi bine!

Veta: (*izbucnind în plâns*)
Mă duc la mănăstire!

Guvernanta: (*emoționată*)
Și eu cu domnișoara mă fac chelugheriț!

Dom' Ghiță: (*induișându-se*)
Nu plânge, Veto!... Veto... îți trece... un capriț!

Guvernanta:
Das ist nicht var, seraca, mein herr, se veștejește
Ca floarea chind la dânsa cu vasăr nu stropește!

Dom' Ghiță: (*către fiica sa*)
Cum? Să mă lași tu singur?

Guvernanta: (*aparte*)
Se crape de urât!

Veta: (*scâncind, râsfățată*)
N-o să-ți mai leg eu funda matale de la gât?

Guvernanta:
Nici eu nu faci cocoașe și ștrudele cu mere!

Dom' Ghiță: (*aparte*)
Să-mi compromiț io grantu taman că-s la putere?
Nu, absolut, vezi bine!
(*tare*)
Dar, Veto, tată, știi...

Că'n caz la o adică, afară dă copii,
Mai sănătă părinții...

Veta:

A! Știu ce vrei să spui:
Că nu ești din partidul din care-i tatăl lui?
Să suferim, prin urmare, și eu și Mișu pentru
Politica matale? (*plânge cu hohote*)

Dom' Ghiță: (*aparte... ideea salvatoare*)

Dacă'aș trânti la centru
O tiligramă?
(*tare*)
Veto! Nu plânge, că-mi rupi
Ficații, dragă Veto!
(*o sărută*)

Veta: (*prefăcută*)

Da, tată, să mă pupi,
Că-i cea din urmă oară când suntem împreună

Dom' Ghiță:

Nu plânge, Veto!

Veta:

Tată, pardon, sunt o nebună:
Nu intru-n mănăstire

Dom' Ghiță: (*înseninat*)

Nu? Absolut? Parol?

Veta: (*sumbră*)

Da-mi torn pă gât...

Guvernanta:

Oh... Jezus!

Veta:

Un chil de vitriol!

Dom' Ghiță: (*disperat*)

Să nu faci una ca asta!... Să nu faci vr-o prostie!

Veta: (*exaltată*)

Ce-i viața fără Mișu?

Dom' Ghiță: (*prăpădit*)

Ei bine, Veto... fie!...
Voi face una lată!... Sunt bun de balamuc!...
Da' fin'că țiu la tine, da, absolut... mă duc...
(*iese repede*)

Veta: (*frângându-și mâinile*)
Oh, dragă madam Șnițel!

Guvernanta: (*același joc, și ducându-se repede să se uite pe gaura ușei*)
Oh... Jezus, Oh Maria!
Vez cum tunnealui scrie... el a trimis hîrtia
Cu serfitor Fruzina....

Veta:
Scrisoare de comerț,
Desigur... o! Cât sufer!

Guvernanta: (*sprijinind-o și mângâind-o pe frunte*)
Nu plinj, nu plinj main herț!

Veta:
Dar nu vezi, madam Șnițel, că inima-mi zdrobește?

Conu' Naie: (*ieșind împreună cu fiul său din casă, deschide portița care dă în stradă și se îndreaptă spre casa primarului*)
Haidem la el!

Misu:
Dar dacă, papa, nu ne primește?

Conu' Naie:
Voyons donc, pas possible!

Misu:
Să merdzem, dacă vrei...

Conu' Naie:
Nepot al lui Tănase, boier de Fefelei
Ai confiansă-n tine, ... Uite fata
Și guvernanta!

Veta: (*zărindu-i*)
Doamne, ei caută pe tata! Ce-or fi vroind?

Guvernanta:
O, Jesus!

Conu' Naie: (*salutând cu o galanterie afectată*)
Pardon, mesdames, pardon...
Est-ce que dom'ghiță plească est-il a la maison?

Veta:
Da, domnule, e-acasă.

Conu' Naie:
Anunță-l de ești bună.

Vrem să tranșăm o mică afacere-mpreună.

Veta: *(face semn guvernantei care pleacă să cheme pe primar.)*

Luați loc, vă rog.

Tăticu îndată va veni.

Conu' Naie: *(salutând din nou ca mai sus)*

Merci...

(încet către fi-su)

Elle est charmante!

(tare)

Merci.

(încet)

Du chic!

(tare)

Merci!

(se așează)

Misu: *(șoptind Vetei)*

Niți aparatul Morse nu țacăne mai tare

Ca inima mea, Veto; si ard de nerăbdare

S'aud țe-o să-i răspunză.

Veta:

De ce-a venit?

Mișu:

Papa la domnu Ghiță vine să-i țeară mâna ta!

Veta: *(surprinsă)*

S'o ceară el?

Mișu:

Adică s-o țeară pentru mine...

Curaz, curaz, iubito!

Veta:

A, uite tata, vine...

(Dom 'Ghiță intră în grădiniță, urmat de guvernantă. Când zărește pe adversarul său, se oprește brusc, face unPAGINA LIPSĂ) [46–47]

Misu: *(rugător)*

Papa...

Conu' Naie: *(reașezându-se)*

Voyons, uitasem...

Veta: *(rugătoare)*

Tăticule!

Dom' Ghiță: *(muindu-se și așezându-se)*

Aşa e!

Conu' Naie: (*dulceag*)
Monşer voisin, venisem...

Dom' Ghiţă: (*idem*)
Pen'ce, cucoane Naie?

Conu' Naie:
Declar senseramente şi francamente că
Aş vrea ca să ne spunem, vecine, **tu şi mă!**
Voyons, e oare bine Mizilul a-1 divide?
Prin lupte intestinale...

Dom' Ghiţă:
Şi-n plus şi fraticide!

Conu' Naie:
Zic, bref, că este timpul că acest război civil
Să-l suspendăm.

Dom' Ghiţă:
Suspendă-l!

Conu' Naie: (*concluzionând*)
Voyons, eşti în Mizil
Primar, eşti la putere, eşti donc mai în măsură
Drapoul alb al păcii să-ntinzi p'a noastră ură!

Guvernanta: (*cu admiraţie*)
Ca'n „Illustrirter Zeitung” forpeşti!

Dom' Ghiţă:
Da, absolut!

Conu' Naie:
Par consequence, eu primul ruptura am făcut
Cerându-ţi mâna...

Dom' Ghiţă: (*întinzându-i mâna*)
Uite-o!

Conu' Naie: (*dându-i încet pese mână*)
P'a madmoazelei Veta,
Nu pe'a dumitale, pentru unicu-mi fiu!

Veta:
Ah, tremur!

Misu: (*susţinând-o*) Țin-te, Veto!

Conu' Naie:

Ei se iubesc!

Dom' Ghiță:

Hmmm, știu...

Conu' Naie:

Consimți? Băiatul are post exelant la poștă.

Dom' Ghiță: (*fără entuziasm*)

Consimț!

Veta și Misu:

O, cer, consimte!

Dom' Ghiță: (*aparte*)

Doar eu știu cât mă costă!

Conu' Naie:

Și, spre a nu pune piedici la mariajul său,
Am dat chiar adineaori depeșă la Buzău
Și m-am retras din Clubul Conservator... amice,
Acuma sunt d-ai voștri!

Dom' Ghiță: (*sărind în sus, năucit*)

Cum? Ce? Ce-ai zis? Ce zice?

Conu'Naie:

D-un sfert de ceas sunt membru'n partidul Liberal!

Dom' Ghiță: (*desperat*)

Dar bine, coane Nae, acușă, momental,
Am dat și io depeșă pă cum ca să se știe
La țentru că de astăzi mă las de premărie
(*triumfător*)
Pe'n că mărit pe Veta!!

Conu' Naie:

Vraiment?

Dom' Ghiță:

Parol! Să mor! Și – ce mai turavura – acu's conservator!

Conu' Naie:

Ce-ai făcut, Dom' Ghiță?

Dom' Ghiță: (*necăjit*)

M-ai băgat mesa nene!

Vezi bine acușica poți să te umfli'n pene,

Mneata ești la putere și io sunt opozant,

Mneata iei primăria, și io... (*făcând gestul c-a rămas mofluz*)

Conu' Naie:

C'est epatant!

Donc, iarăși facem parte din tabere adverse!

Dom' Ghiță:

Hmmmm! Astfel merse treaba? Cam prost, stimate, merse!

Veta:

Tăticule, ce cior'le, hai vă-mpăcați!

Misu:

Papa! Zău, te conzur...

Guvernanta:

O, Jesus?

Dom' Ghiță:

Nu, absolut!

Conu' Naie:

Peux pas!

Misu: (*funebru*)

Durerea mea doar glonțul s-aline e-n stare!

Veta: (*idem*)

Oțetul cu chibrituri e singura-mi scăpare!

Conu' Naie: (*înduplecat*)

Dom' Ghiță!

Dom' Ghiță: (*idem*)

Coane Naie!

Conu' Naie:

Voyons, să fim amici!

Dom' Ghiță: (*emoționat*)

Păi... absolut... vezi bine... hai bate lab'aici!

(*se îmbrățișează... de asemenea Misu și Veta. Guvernanta, cu brațele întinse și ea, se duce de la o pereche la alta, dar e dată la o parte*)

Gardistul: (*din stradă, privindu-i*)

Adică Conu' Nae de mâine e premarul?

Să-i spui lui Leonida s-aprinză felenaru' la dumnealui...

Veta:
Romeoo!

Misu:
Ah, Zuletta mea!

Gardistul: (*mutându-se pe lavița de la poarta caselor Conului Naie*)
Să-mi schimb și domițilu'...
(*zărind pe Marița care iese din casă*) Ia vin'la nen'tu'ncoa!

(CORTINA)